

Sygn. akt I ACz 424/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr.)

Sędziowie: SSA Zbigniew Ducki

SSO Robert Jurga (del.)

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy powództwa M. K.

przeciwko T. Ł.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w
Krakowie z dnia 21 grudnia 2012 roku, sygn. akt IX GC 311/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

I ACz 424/13

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 7 listopada 2012 r. uwzględnił w całości żądanie powoda wywiedzione z ustnej umowy o dzieło chronione prawem autorskim i w punkcie I zasądził od pozwanego T. Ł. na rzecz powoda M. K. kwotę 8.845 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 września 2012 r. do dnia zapłaty, w punkcie II orzekł o kosztach procesu.

W dniu 29 listopada 2012 r. pozwany T. Ł. złożył wniosek o dokonanie wykładni uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 7 listopada 2012 r. sygn. akt IX GC 311/11 poprzez wyjaśnienie czy zapłata kwoty określonej w punkcie I wyroku obejmuje także wynagrodzenie za udzieloną przez powoda na rzecz pozwanego licencję o korzystania z wydanych utworów.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek pozwanego T. Ł. o wykładnię wyroku z dnia 7 listopada 2012 r.

W uzasadnieniu wskazał, że wbrew stanowisku pozwanego, treść uzasadnienia wyroku nie wywołuje wątpliwości co do tego, czy i w jakim zakresie prawa autorskie majątkowe zostały przeniesione. Uzasadnienie wyroku nie jest niejasne i nie wymaga wykładni, gdyż w znajduje się w nim zdanie które w sposób jednoznaczny rozstrzyga kwestię czy doszło do przeniesienia majątkowych praw autorskich i z jakich przyczyn Sąd Okręgowy wyprowadził taki wniosek.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany T. L., zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 352 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że uzasadnienie wyroku z dnia 7 listopada 2012 r. nie jest niejasne i nie wymaga wykładni, podczas gdy w uzasadnieniu rzeczonego wyroku wskazano jedynie, że nie doszło do przeniesienia majątkowych praw autorskich z uwagi na nie zachowanie formy szczególnej. Zdaniem pozwanego Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 listopada 2012 r. w niejasny sposób odniósł się do kwestii czy doszło do zawarcia umowy o korzystanie z utworu w rozumieniu art. 41 ust. 2 ustawy prawo autorskie, zwanej przez ustawę „licencją”. W ocenie pozwanego należy odróżnić przeniesienie praw majątkowych od udzielenia „licencji”, czyli zawarcia umowy o korzystanie z utworu, podczas gdy Sąd Okręgowy błędnie utożsamia te dwie kwestie. Uzasadnienie jest niejasne, gdyż nie wynika z niego, czy mimo nieprzeniesienia majątkowych praw autorskich z uwagi na brak formy szczególnej doszło do zawarcia umowy o korzystanie z utworu (przeniesienie licencji), do której zawarcia nie jest wymagana forma szczególna.

W konkluzji pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie ma uzasadnionych podstaw.

Zgodnie z art. 352 k.p.c. sąd, który wydał wyrok, rozstrzyga postanowieniem wątpliwości co do jego treści. Postanowienie w tym przedmiocie sąd może wydać na posiedzeniu niejawnym. Rozstrzygnięcie wątpliwości stanowi tzw. wykładnię autentyczną, czyli mającą moc obowiązującą.

Konieczność dokonania wykładni wydanego przez sąd wyroku (sentencji lub uzasadnienia) zachodzi wówczas gdy jego treść została sformułowana w sposób niejasny, nie dość precyzyjny, uniemożliwiający jednoznaczne rozumienie tekstu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2003 r., I CZ 17/03; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2001 r., I PZ 29/00). Potrzeba wykładni może być także rezultatem sprzecznych stanowisk stron w zakresie treści wyroku. Potrzeba wykładni może być także rezultatem sprzecznych stanowisk stron w zakresie treści wyroku. Wykładnia wyroku nie ogranicza się do samej tylko jego sentencji, nie może jednak prowadzić ani do nowego rozstrzygnięcia ani do uzupełnienia czy zmiany poprzedniego rozstrzygnięcia lub powodów rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1970 r. II CZ 32/70, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1974 r., II PZ 43/74).

W niniejszej sprawie w dniu 7 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy wydał wyrok, w którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.845 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Wyrok ten został zaskarżony apelacją, podnoszącą także zarzuty naruszenia prawa procesowego, przez pozwanego co do kwoty 4.626,10 zł i co do kosztów procesu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy w rozważaniach prawnych wyjaśnił, że pomiędzy stronami istniał spór co do przeniesienia autorskich praw majątkowych, zdaniem powoda nie uległy one przeniesieniu, a zdaniem pozwanego do przeniesienia praw majątkowych doszło.

Sąd Okręgowy rozstrzygając tę kwestię uznał, że nie doszło do przeniesienia majątkowych praw autorskich przez powoda na rzecz pozwanego. Sąd w uzasadnieniu wyroku wyraźnie zaznaczył, że do przeniesienia majątkowych praw autorskich nie doszło nie dlatego, że strony nie uwzględniły takiego przeniesienia w zawartej umowie, lecz ze względu na niezachowanie formy czynności prawnych, bowiem art. 53 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych do umowy dotyczącej przeniesienia autorskich praw majątkowych zastrzeżona jest forma pisemna pod rygorem nieważności. Zatem zawarte przez Sąd Okręgowy sformułowanie, że „absolutnie nie można zgodzić się ze stanowiskiem powoda, że za umówione wynagrodzenie zobowiązał się do przygotowania projektu, który jedynie mógł być okazany potencjalnemu klientowi” nie jest niejasne, gdyż Sąd Okręgowy wyraźnie stwierdził, że w zdaniu

wcześniejszym ze strony uwzględniały przeniesienie majątkowych praw autorskich w warunkach zawartej umowy, która nie została jednak zawarta w formie pisemnej.

Sąd Okręgowy rozpoznawał sprawę w zakresie okoliczności faktycznych powołanych przez powoda jako podstawa żądania i w tym zakresie Sąd wypowiedział się w przedmiocie żądania. Uzasadnienie Sądu Okręgowego nie jest niejasne, a uzasadnienie wyroku jest precyzyjne i jednoznaczne w swej treści i nie wymaga jakiegokolwiek wyjaśnienia czy dodatkowego tłumaczenia. Pozwany w zażaleniu przyznaje, że Sąd Okręgowy nie wypowiedział się w kwestii udzielenia licencji, a więc nie ma tu niejasności. Dokonanie wykładni, o czym już wspomniano, nie służy uzupełnieniu, czy zmianie wywodów uzasadnienia, a jedynie usunięcia ewentualnych niejasności bądź braku możliwości jednoznacznego dla obu stron jego rozumienia. Merytorycznie może wypowiedzieć się ewentualnie sąd II instancji rozpoznając apelację, przy czym wartym zaznaczenia jest, że choć pozwany wystąpił z wnioskiem o wykładnie uzasadnienia wyroku, zaskarżając jego oddalenie, to ze złożonej przez pozwanego apelacji nie wynika aby treść uzasadnienia wyroku w części objętej wnioskiem i zażaleniem była dla niego niejasna i niezrozumiała, skoro w apelacji w zarzutach sam wyraźnie przyznaje, że jego zdaniem Sąd Okręgowy przyjął, że w przypadku braku zachowania formy pisemnej umowy o przeniesienie majątkowych praw autorskich, nie doszło ani do przeniesienia majątkowych praw autorskich ani nawet do udzielania licencji na korzystanie z utworu (k. 236 akt).

W zakresie rozpoznania wniosku i zażalenia dotyczących wykładni orzeczenia nie wchodzi odniesienie się do ewentualnej możliwości odniesienia się przez Sąd I instancji do innych podstaw prawnych, jak i wykraczanie poza podstawę faktyczną ustaleń Sądu I instancji.

Z przedstawionych powodów zażalenie uległo oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.